

Ima mesta koje obavezno treba posetiti, i onih kojima se uvek treba vraćati. Jedno od takvih je i Manastir Kaona, posvećen Svetom arhangelu Mihailu, na magistralnom putu Šabac - Valjevo, nedaleko od sela Draginje, 90 kilometara od Beograda.

Manastir je postavljen na mestu na kakovom se obično podižu ovakve svetinje, blizu ljudi, a skriven od pogleda. Okružen čistom prirodom, u vladavini ničim ne remećenog mira, spremnog da uzdigne i dušu i telo, ko je na to spremjan. Po jednom verovanju, na mestu današnjeg manastira postojala je crkva još u drugoj polovini XI veka. Po drugom, Kaonu je podigla sestre Miloša Obilića, Ikonija, nakon Kosovskog boja. Prvi pisan trag o ovom hramu je u turskim popisima od 1548. do 1624. godine.

Kao i sve druge srpske svetinje, ni manastir Kaona nije bio pošteđen rušenja, nekoliko puta i zapusteo. Današnja crkva podignuta je 1892. godine u neovizantijskom stilu prilozima meštana, duhovnika SPC i uz veliku pomoć manastira Hilandar. U Prvom srpskom ustanku kaluđeri manastira su učestvovali u borbama, a manastirski konak bio pretvoren u bolnicu. U crkvi je jedno vrema bila smeštena i municija pa se bogosluženje obavljalo u jednoj sobi konaka poretvorenog u kapelu posvećenu Uspenju Presvete Bogorodice. U Prvom svetskom ratu zapaljena je crkvena arhiva i odneta dva od tri zvona. U Drugom svetskom ratu manastir je bio neka vrsta prihvatišta. Posle rata agrarnom reformom oduzeto je 120 ha manastirske zemlje. Manastir je tavorio sve do šezdesetih godina XX veka, kada počinje njegov procvat zahvaljujući pre svega njegovim strešnama.

Velika obnova manastira počela je postavljenjem oca Teofila (Stanimirovića) za starešnu manastira 1962. godine. Prvo je podigao novi konak. Radovi su trajali godinu dana a 1967. konak je osveštao patrijarh srpski Gospodin German. U ovom, sada već starom konaku, nalazi se vredna riznica manastira Kaona u kojoj su pohranjene duhovne i materijalne vrednosti kao što su duborezni krst koji je rezao hadži Ruvim 1790., kao i relikvijar sa moštima novomučenika. Ovde se čuvaju čestice moštiju više svetitelja: Svetih apostola Jakova i Timoteja, Svetog velikomučenika Dimitrija Solunskog, Svetih iscelitelja Pantelejmona, Kozme i Dajmana, Svetih velikomučenika Varvare, Ekatarine, Anastasije i Hristine, Svetog Jovana Zlatoustog i Svetog Vasilija Velikog, Svetе Petke - Paraskeve, Svetog Atanastija Atonskog, Svetog Dionisija Areopagita i Svetog Nikolaja Sprskog. Veći broj dragocenih duhovnih knjiga u riznici u manastiru se čuva od XVIII veka. U vreme starešinstva oca Teofila, neposredno uz izvor svete vode, posvećen Istočnom Petku, temperature 11 °C, ukrašen mozaikom sa likom Isusa Hrista, za koju stručnjaci kažu da je jedna od najkvalitetnijih voda u Srbiji, a narod veruje da leči očne bolesti, podignuta je Krstionica posvećena Svetom Savi, osveštana 20. jula 1985. godine. U njoj se, po izvornom običaju, Sveta tajna krštenja obavlja potpunim pogruženjem u vodu koja je direktono

iz izvora sprovedena do krstolikog belog bazena, po uzoru na ranohrišćanske kao krstionica. Bratsvo manastira je 1983. godine podiglo tzv. sobrašicu, nalik saletli za manastirske goste, da se tokom letnjih vrućina skone u njenu hladovinu, odmore i okrepe. Okrugli sto sobrašice podseća da su svi ljudi jednaki pred Gospodom u ljubavi Njegovoj.

Posle 40 godina, oca Teofila je na igumanskom mestu nasledio otac Milutin (Knežević), koji godine 2003. postaje vladika australijsko-novozelandski, a 2006. vladika Valjevske eparhije. Njega nasleđuje arhimandrit Arsenije (Cvetković, otac Arsa), koji je napustio ovozemaljski život 2013. godine, a nasledio ga je sadašnji starešina iguman Filimon (Zeković) koji okuplja novo bratstvo da čuva, obnavlja i unapređuje drevnu Kaonsku svetinju.

Manastirski zvonik udaljen dvadesetak mestara od sadašnje crkve podignut je 1911. godine. Pretpostavlja se da su se do tada zvona nalazila u kubetu crkve, iznad zapadnih vrata. Od tada, svakog jutra i večeri tri zvona različite veličine, pozivaju vernike na molitvu. Pored zvonare je lepo uređeno monaško groblje sa interesantnim replikama starohrišćanskih krstova izrađenih po nacrtu arhitekte Peđe Ristića.

Na dan 29. avgusta 1992. godine proslavljena su dva jubileja: 600 godina manastira i stogodišnjica sadašnje manastirske crkve. Svetu arhijerejsku liturgiju služio je Njegova Svetost patrijarh srpski Gospodin Pavle.

Od 1993. do 1995. kroz manastir su prošle tri generacije bogoslova prvog razreda. Po zvaršetku prve godine, učenici su nastavljali dalje obrazovanje u nekom od srpskih bogosloja. Blagoslovom nadležnog vladike Gospodina Lavrentija Kaona je 2000. godine bila domaćin glevne i najveće svečanosti u eparhiji Šabačko-valjevskoj, povodom dva milenijuma od rođenja Isusa Hrista. Za tu priliku, tadašnji Iguman Milutin, dao je ideju da se iznad manastirskog jezera sagradi kapela po uzoru na Vitlejemsku pećinu. Na pećinskom zidu urađena je veoma vredna freska koja predstavlja ovaj praznik.

Na Novom manastirkom groblju, naspram manastirske crkve, 2011. godine podignuta je Crkva Svetog Vaskrsenja osveštana na Veliku Gospojinu iste godine. Podignuta je po uzoru na prvobitni hram, do čijeg se izgleda i veličine došlo na osnovu arheoloških iskopavanja u okviru crkve iz 1892. godine.

U sklopu obnove posebna pažnja posvećena je živopisu manastirskih crkava i krstionica. U poslednjih četvrt veka je nekoliko naših ikonopisaca i freskoslikara radilo prvo na živopisanju krstionica, a od 1998. crkve Arhangela Mihaila, potom i hrama Vaskrsenja Hrista. Interesantno je da se u ovom poslednjem nalazi prva feska blaženopočivšeg patrijarha Gospodina Pavla. Ikonostas, ulazna vrata, pevnice, tronove duborezom su ukrasili protosinđel Dorotej, tadašnji sabrat kaonskog manastira i Ljuban Marić iz Lelića. Duborezački radovi završeni su oko Vaskrsa 1999. godine.

Ovo nije mesto na kojem su pisane ključne stranice srpske istorije. Ovo nije ni mesto večnog počinka svetitelja i srpskih vladara, ali manastirski kompleks i manastir Kaona sigurno je mesto na koje bi trebala da nalikuje cela Srbija. Brigu o svim objektima i manastirskoj zemlji vodi manastirska porodica koju čine: iguman Filimon, arhimandrit Nikolaj, sinđel Nektarije i monahinja Mihaila sa iskušenicima Nikolom, Aleksandrom i Vladimirom.

Manastir Kaona: Mesto ukrštanja prirodnih i duhovnih lepota
četvrtak, 18 oktobar 2018 07:25

www.topsrbija.com

www.topsrbija.com

www.topsrbija.com

Manastir Kaona: Mesto ukrštanja prirodnih i duhovnih lepota
četvrtak, 18 oktobar 2018 07:25

Manastir Kaona: Mesto ukrštanja prirodnih i duhovnih lepota
četvrtak, 18 oktobar 2018 07:25

www.topsrbija.com